

WET van.....
houdende regels voor de oprichting van het
Surinaams Nationaal Instituut voor Voedselveiligheid
(Wet SNIV 2020)

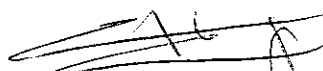
NOTA VAN WIJZIGING (3)

Het **initiatiefvoorstel**, ingediend dd. 30 oktober 2020 door: M. Jogi, R. Parmessar, Ch. Dijksteel, J. Vreedzaam en G. Jordan houdende regels voor de oprichting van het **Surinaams Nationaal Instituut voor Voedselveiligheid (Wet SNIV 2020)**, wordt gewijzigd en komt te luiden:

Zie aanhechting:

Paramaribo, 18 december 2020

De initiatiefnemers:

M. Jogi

R. Parmessar

Ch. Dijksteel

J. Vreedzaam

G. Jordan

DE NATIONALE ASSEMBLEE
Ingek. <i>18 december 2020</i>
Agenda no. <i>2059/20</i>
Verwezen
Naar

**WET van,
houdende regels inzake de bescherming
van de voedselveiligheid alsmede
de oprichting van het
Nationaal Instituut voor Voedselveiligheid Suriname
(Wet NIVS)**

ONTWERP

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME

In overweging genomen hebbende, dat in het kader van de voedselveiligheid en de bescherming van consumenten tegen gevaren verbonden aan alle voor verkoop beschikbare levensmiddelen, alsmede de instelling van het Nationaal Instituut voor Voedselveiligheid Suriname, het nodig is regels vast te stellen;

Heeft, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, de Staatsraad gehoord, bekrachtigd de onderstaande wet:

BEGRIPSBEPALINGEN

Artikel 1

1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. Minister: de Minister belast met agrarische aangelegenheden;
- b. NIVS: het Nationaal Instituut voor Voedselveiligheid Suriname, als bedoeld in artikel 2;
- c. Codex: de Codex Alimentarius, is een verzameling van standaarden, richtlijnen en gedragscodes die zijn aangenomen door de Codex Alimentarius Commissie. De Codex Alimentarius Commissie, ook bekend als CAC, is het centrale gedeelte van het gezamenlijk programma van de FAO/WHO inzake levensmiddelen standaarden;
- d. levensmiddel: elke stof en product, verwerkt, gedeeltelijk verwerkt of onverwerkt, dat bestemd is om door de mens te worden geconsumeerd of waarvan redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij door de mens wordt geconsumeerd

- alsmede iedere stof die opzettelijk tijdens de vervaardiging, bereiding of behandeling aan het levensmiddel wordt toegevoegd;
- e. levensmiddelenwetgeving: de wettelijke regelingen met betrekking tot levensmiddelen in het algemeen en de voedselveiligheid in het bijzonder, in het kader van de productie, verwerking en distributie van levensmiddelen, alsmede van diervoeders die voor voedselproducerende dieren worden geproduceerd of daarmee worden gevoerd;
 - f. levensmiddelenbedrijf: een onderneming of deel van een onderneming, zowel publiek- als privaatrechtelijk, die al dan niet met winstoogmerk actief is in enig stadium van de productie, verwerking en distributie van levensmiddelen;
 - g. exploitant: natuurlijke of rechtspersoon die verantwoordelijk is voor de naleving van de in de levensmiddelenwetgeving vastgestelde voorschriften in het bedrijf waarover hij de leiding heeft;
 - h. diervoeders: alle stoffen en producten, inclusief additieven, verwerkt, gedeeltelijk verwerkt of onverwerkt, die bestemd zijn om te worden gebruikt als orale voeding aan dieren;
 - i. detailhandel: het hanteren van levensmiddelen en het opslaan daarvan op de plaats van verkoop of levering aan de eindverbruiker, inclusief distributiterminals, cateringdiensten, bedrijfskantines, institutionele maaltijdvoorziening, restaurants en andere soortgelijke diensten voor voedselvoorziening, winkels, distributiecentra voor supermarkten en groothandelsbedrijven;
 - j. risico: de kans op een nadelig gezondheidseffect en de ernst van dat effect, voortvloeiend uit een gevaar;

- k. risicoanalyse: proces bestaande uit drie samenhangende onderdelen: risicobeoordeling, risicomangement en risicocommunicatie;
- l. gevaar: biologisch, chemisch of fysisch agens in een levensmiddel of diervoeder, of de toestand van een levensmiddel of diervoeder, met mogelijk nadelige gevolgen voor de gezondheid;
- m. inrichting: een plaats, gebouw of ruimte gebruikt voor activiteiten, waar er risico bestaat voor voedselveiligheidsincidenten;
- n. voedsel fraude: het uitwinstbejag opzettelijk vervalsen, vervangen, toevoegen, vervaardigen, verwaarden of bewust verkeerd etiketteren van een levensmiddel met het doel de consument te misleiden.
- o. inspecteur: degene die een door het Ministerie van Onderwijs, Wetenschap en Cultuur in samenwerking met het Ministerie van landbouw, Veeteelt en Visserij erkende in-service opleiding “ Voedselkeuring en kwaliteitsmanagement in de levensmiddelen sector” met goed gevolg heeft doorlopen, door de Directeur is benoemd en in dienst is van het NIVS;
- p. raad: De Raad van Toezicht als bedoeld in artikel 17;
- q. handelingen:
- Produceren: het vangen of oogsten, het vervaardigen, het voorbereiden of behandelen, het bewerken, het verwerken, het conditioneren, het verpakken, het van etiketten voorzien en het opslaan van levensmiddelen.
 - Verhandelen: het bekomen, het in voorraad hebben of het uitstallen met het oog op het te koop aanbieden, het verkopen, het leveren, het vervoeren, het afstaan al dan niet tegen vergoeding, het op welke schaal dan ook ruilen of elk andere manier van op de markt brengen van levensmiddelen, met uitzondering van de gevallen voorzien in of bij deze wet.

- Importeren: het legaal naar het grondgebied van de Republiek Suriname binnen brengen van levensmiddelen, afkomstig uit een ander land.
- Exporteren: het legaal leveren van levensmiddelen aan een ander land vanuit de Republiek Suriname.

NATIONAAL INSTITUUT VOOR VOEDSELVEILIGHEID SURINAME

Artikel 2

1. Bij deze wet wordt ingesteld het Nationaal Instituut voor Voedselveiligheid Suriname, afgekort NIVS.
2. Het NIVS is een rechtspersoon en is gevestigd te Paramaribo, doch kan ook elders binnen Suriname kantoor houden.
3. Bij of krachtens staatsbesluit worden nadere regels vastgesteld met betrekking tot de financiële en administratieve zaken van het NIVS.
4. Het NIVS onderhoudt contacten en relaties met regionale en internationale instanties belast met voedselveiligheidsaangelegenheden.

NORMEN EN WAARDEN NIVS

Artikel 3

1. Het besluitvormingsproces van het NIVS is verankerd in de beginselen van de risicoanalyse voor voedselveiligheids- en voedingsvraagstukken, volgens de richtlijnen van de Commissie van de Codex Alimentarius (CAC).
2. Bij het nemen van besluiten en het vaststellen van richtlijnen op het gebied van levensmiddelen door het NIVS wordt gestreefd naar harmonisatie met de internationale normen, zoals die door de Codex zijn ontwikkeld en met inachtneming van de lokale omstandigheden.
3. Bij het uitvoeren van haar regulerende taken, dient het NIVS de volgende waarden in acht te nemen: transparantie, inclusiviteit, onpartijdigheid en evenredigheid tot het risico.

FINANCIELE MIDDELEN

Artikel 4

1. Het beginkapitaal van het NIVS bedraagt bij de oprichting SRD 1.000.000 (EEN MILJOEN SURINAAMSE DOLLAR)
2. Het beginkapitaal genoemd in lid 1, wordt ten laste gebracht van de begroting van het Ministerie van Landbouw, Veeteelt en Visserij.

3. Het vermogen van het NIVS bestaat uit:
 - a. het bij de oprichting afgezonderd vermogen zoals genoemd in lid 1;
 - b. de jaarlijkse bijdrage van de overheid in de vorm van subsidiegelden;
 - c. de bijdragen uit fondsen in het kader van ontwikkelingssamenwerking op het gebied van voedselveiligheid;
 - d. de bijdragen van het Surinaams bedrijfsleven;
 - e. de schenkingen, erfstellingen en legaten en
 - f. andere wettige baten.
4. Van de vermogenstoestand van het NIVS wordt boek gehouden op zodanige wijze, dat daaruit te allen tijde de rechten en verplichtingen van het NIVS kunnen blijken.

TAKEN NIVS

Artikel 5

1. Het NIVS heeft als voornaamste taken:
 - a. het toezicht houden op alle aspecten van het beheer van de voedselveiligheid en voedselkwaliteit, met inbegrip van het voorkomen en beperken van voedsel fraude.
 - b. het toezien op alle toepassingen en praktijken met betrekking tot landbouw, veeteelt, en visserij met inbegrip van dier- en plantgezondheid, mits deze toepassingen directe gevolgen hebben voor de voedselveiligheid en dus voor de menselijke gezondheid, in welk geval zij wel onder het toezicht van NIVS vallen.
 - c. het opleiden of doen opleiden van personen voor het uitoefenen van toezicht en controle op voedselveiligheid.
2. De in lid 1 onder b bedoelde situaties omvatten, onder andere:
 - a. Het monitoren van gewasbeschermingsmiddelen en biociden en het vaststellen van maximumwaarden voor residuen.
 - b. Het monitoren van meststoffen en andere stoffen die worden gebruikt voor en/of toegepast op voor menselijke consumptie bestemde gewassen.
 - c. Het monitoren van veterinaire stoffen die worden gebruikt in diervoeders die bestemd zijn voor dieren, die voor menselijke consumptie gebruikt zullen worden.

- d. De kwaliteit en veiligheid van water bestemd voor verwerking, bewerking, consolidering en activiteiten die verband houden met verpakken.
 - e. voedselveiligheids- en kwaliteitsmanagement programma's toegepast op levensmiddelen en diervoeders.
 - f. diervoederveiligheid en de mogelijke implicaties daarvan voor de voedselveiligheid.
3. Ter bevordering van de decentralisatie zal het NIVS waar nodig en na afstemming met het overlegorgaan, medebewindstaken met betrekking tot voedselveiligheid programma's vaststellen.
 4. Het reguleren van dienstverlening ter zake communicatie en voorlichting, waaronder het verstrekken van onafhankelijke informatie over alle aangelegenheden die direct of indirect invloed hebben op het gebied van voedsel- en diervoeder veiligheid en het verzorgen van de communicatie en voorlichting inzake risico's.
 5. Bij of krachtens staatsbesluit kunnen nadere taken voor het NIVS worden vastgesteld.

BEVOEGDHEDEN NIVS

Artikel 6

1. Ter bescherming van de consument en ter waarborging van eerlijke praktijken in de Surinaamse levensmiddelenhandel, heeft het NIVS zowel regulerende als niet – regulerende bevoegdheden.
2. Deze bevoegdheden omvatten, onder andere:
 - a. het voorbereiden van regelgeving op het gebied van voedselveiligheid en voedselkwaliteit door middel van wetenschappelijk onderzoek naar en laboratoriumanalyse van levensmiddelen, met inbegrip van een risicobeoordeling;
 - b. het ontwikkelen van en het beheer van technische voorschriften en richtlijnen inzake levensmiddelen ter ondersteuning van bestaande regelgeving.
 - c. het bevorderen van de naleving, verificatie en handhaving van de Levensmiddelenwetgeving.
 - d. de inspectie op de voor invoer en uitvoer bestemde levensmiddelen, en welke geproduceerd zijn in Suriname;
 - e. het monitoren van voedselveiligheidsincidenten, met inbegrip van terugroepen van producten, al dan niet in verband met een uitbraak van een door voedsel overgedragen ziekte.

- f. het vaststellen van keuringsrechten op keuringen en overige diensten van het NIVS.
3. Bij de uitvoering van deze taken zullen naast de CODEX Alimentarius standaarden ook de nationale standaarden op het gebied van levensmiddelen, zoals vastgesteld door het Surinaams Standaarden Bureau (SSB), als leidraad dienen.

HEFFINGEN EN KEURINGSRECHTEN

Artikel 7

1. Aan keuringen die door het NIVS worden uitgevoerd zijn keuringsrechten verbonden.
2. Keuringen en overige diensten uitgevoerd door of vanwege het NIVS komen ten laste van de aanvrager.
3. Bij of krachtens Staatsbesluit worden de hoogte van de heffingen en de keuringsrechten alsook de wijze van inning vastgesteld.
4. De keuringsrechten en de heffingen voor verleende diensten komen het NIVS toe.

DE INSPECTEURS

Artikel 8

1. Keuringen, zoals bedoeld in artikel 7, en controles worden uitgevoerd door inspecteurs die bij het uitvoeren van hun taken worden bijgestaan door assistent-inspecteurs, die onder de bevoegdheid en verantwoordelijkheid van de inspecteurs werken.
2. De inspecteurs en assistent- inspecteurs moeten de door het Ministerie van Onderwijs, Wetenschap en Cultuur in samenwerking met het Ministerie van Landbouw, Veeteelt en Visserij erkende in-service opleiding "Voedselkeuring en Kwaliteitsmanagement in de levensmiddelensector" met goed gevolg hebben doorlopen.
3. De Directeur benoemt en ontslaat de inspecteurs en assistent- inspecteurs, na overleg met de Raad.
4. Bij of krachtens staatsbesluit kunnen nadere regels worden vastgesteld met betrekking tot de taken en bevoegdheden van de inspecteurs.

Artikel 9

1. Een ieder, die een inrichting of een bedrijf exploiteert of pleegt te exploiteren, is verplicht op vordering van een inspecteur:
 - a. deze in de gelegenheid te stellen zijn inrichting of bedrijf te betreden;
 - b. inzage te geven in de op grond van het bepaalde bij of krachtens deze wet voor de exploitatie van een inrichting of bedrijf vereiste documenten en andere bescheiden, waarvan inzage naar het redelijke oordeel van de ambtenaar voor de vervulling van zijn taak nodig is;
 - c. ter plaatse zijn producten te laten keuren en de productie van levensmiddelen te laten controleren;
 - d. gesloten opbergplaatsen voor levensmiddelen te openen;
 - e. anderszins de medewerking te verlenen, welke deze ambtenaar voor de vervulling van zijn taak behoeft.
2. Het is de inspecteur en assistent-inspecteur in de uitoefening van hun functie verboden om handelingen te verrichten, te adviseren, en besluiten te nemen, waarbij door hen wordt gehandeld in strijd met de ter zake geldende wettelijke voorschriften, voorwaarden of procedures, om voor zichzelf of een ander enig onrechtmatig voordeel te verkrijgen en/of waarbij aan de Staat, een staatsinstelling of het NIVS opzettelijk enig financieel nadeel wordt toegebracht of financieel nadelige voorwaarden worden bedongen.

BESTUUR

Artikel 10

1. Het bestuur van het NIVS berust bij de directeur. De directeur wordt bijgestaan door een (1) of meerdere onderdirecteuren, tot een maximum van 3.
2. De directeur wordt, op voordracht van de Raad van Toezicht en na verkregen goedkeuring van de Raad van Ministers, door de President van de Republiek Suriname benoemd, geschorst en ontslagen.
3. Voor de functie van directeur gelden de volgende minimale benoembaarheidseisen:
 - a. de Surinaamse nationaliteit bezitten, ingezetene zijn van de Republiek Suriname en minimaal 3 jaar aaneengesloten woonachtig zijn in Suriname;
 - b. van onbesproken gedrag zijn;
 - c. een afgeronde academische masteropleiding of daaraan gelijkgesteld, die relevant is voor de voedingsmiddelensector;
 - d. kennis en ervaring hebben op het gebied van voedselveiligheid en

- d. minimaal vijf (5) jaar werkervaring in een leidinggevende functie.
4. De directeur wordt benoemd voor een periode van vijf jaar, met de mogelijkheid tot verlenging.

Artikel 11

1. De onderdirecteur wordt, na verkregen goedkeuring van de Raad van Toezicht, door de Directeur benoemd, geschorst en ontslagen.
2. In het directiereglement als bedoeld in artikel 14 lid 2 worden de benoembaarheidseisen van de onderdirecteur vastgesteld.

Artikel 12

1. Het is een directielid niet toegestaan conflicterende nevenbetrekkingen te vervullen.
2. De arbeidsvoorwaarden van de directeur en de onderdirecteur(en) worden door de Minister, gehoord de Raad van Toezicht en na verkregen goedkeuring door de Raad van Ministers, vastgesteld.

Artikel 13

1. Bij ontstentenis of belet van de directeur berust het bestuur bij de onderdirecteur. Zijn er meerdere onderdirecteuren dan wijst de Raad de onderdirecteur aan die belast zal zijn met de waarneming.
2. Bij ontstentenis of belet van zowel de directeur als de onderdirecteur(en) wordt het bestuur gedurende maximaal zes kalendermaanden waargenomen door een door de Raad uit haar midden aangewezen lid afkomstig uit de publieke sector, waarna in de vacature moet worden voorzien.

TAAKSTELLING DIRECTEUR

Artikel 14

1. De directeur beheert het vermogen van het NIVS en oefent zijn bevoegdheden uit met inachtneming van de ter zake geldende wettelijke regelingen; hij vertegenwoordigt het NIVS in en buiten rechte.
2. De directie regelt de verdeling van haar verantwoordelijkheden en bevoegdheden, alsmede haar werkwijze in een door de Raad van Toezicht goedgekeuren directiereglement.

3. Wijzigingen van het directiereglement wordt door de directie in samenspraak met de Raad van Toezicht voorbereid, en vervolgens door de Raad bekrachtigd.
4. De directeur heeft verder tot taak:
 - a. het vaststellen en afkondigen van technische regels inzake de voedselveiligheid;
 - b. het ontwerpen van de organisatiestructuur;
 - c. het ontwerpen en het opstellen van het jaarverslag;
 - d. het toezicht houden op de verwezenlijking van de strategische doelstellingen, zoals bepaald en goedgekeurd door de Raad van Toezicht;
 - e. samenwerken met belanghebbenden;
 - f. het ontwikkelen en onderhouden van internationale samenwerkingsverbanden;
 - g. het jaarlijks vaststellen en uitvoeren van het werkplan met de daarbij behorende begroting van NIVS, na goedkeuring van de Raad van Toezicht;
 - h. het jaarlijks uitbrengen van een evaluatie rapport aan de Raad van Toezicht;
 - i. het aantrekken en aanstellen van personeel ter ondersteuning van het werk van NIVS, na goedkeuring van de Raad van Toezicht.
5. Het personeel wordt door de directeur benoemd, geschorst en ontslagen. Hun arbeidsvoorwaarden worden na goedkeuring door de Raad van Toezicht, door de directeur vastgesteld.
6. Bij of krachtens staatbesluit worden nadere regels vastgesteld met betrekking tot de taakstelling van de directeur.

OVERLEGORGAAN

Artikel 15

1. Er is een overlegorgaan. Het overlegorgaan bestaat uit door:
 - a. De minister, die optreedt als voorzitter;
 - b. De minister belast met volksgezondheid aangelegenheden;
 - c. De minister belast met Economische en ondernemerschap aangelegenheden.
2. Het overlegorgaan neemt besluiten bij meerderheid van het aantal leden.
3. Het overlegorgaan komt minimaal drie keer per jaar bijeen.

DOELSTELLING OVERLEGORGAAN

Artikel 16

Het overlegorgaan heeft als doel om op basis van de specifieke taakstellingen van de respectieve ministeries, zoals opgenomen in het Besluit Taakomschrijving Departementen, overleg te plegen inzake de raakvlakken van hun specifieke werkgebieden in relatie tot voedselveiligheid ter zake optimale coördinatie van interventies ter bescherming van de Surinaamse consument met betrekking tot de veiligheid en kwaliteit van Surinaamse agro-voedingsmiddelen, voorstellen van maatregelen en versterken van het beleid en toezicht op het vlak van voedselveiligheid.

RAAD VAN TOEZICHT

Artikel 17

1. De Raad is belast met het toezicht op het functioneren van de directie en dient de directie gevraagd en ongevraagd van advies.
2. De Raad wordt bemenst door:
 - a. de directeur van het ministerie belast met agrarische aangelegenheden, die tevens de Voorzitter is;
 - b. de directeur van het ministerie belast met de volksgezondheid aangelegenheden;
 - c. de directeur van het ministerie belast met economische- en ondernemerschapsaangelegenheden;
 - d. vertegenwoordigers uit de agrarische sector, tot een maximum van 3.
 - e. vertegenwoordigers uit de voedselverwerkingsindustrie, tot een maximum van 2; en
 - f. een vertegenwoordiger van de Consumentenorganisatie in Suriname.
3. De leden van de Raad worden benoemd, geschorst en ontslagen door de Minister. De leden van de Raad genoemd onder d, e en f worden benoemd, geschorst en ontslagen door de minister, op voordracht van de organisatie die hen heeft voorgedragen na goedkeuring door de Raad van Ministers.
4. De leden van de raad hebben een zittingsperiode van 3 jaar met de mogelijkheid tot een eenmalige verlenging.
5. Het lidmaatschap van de Raad eindigt door:
 - a. overlijden;
 - b. vrijwillig uittreden;
 - c. verblijf van zes achtereenvolgende maanden buiten Suriname;
 - d. faillissement of ondercuratelestelling;

- e. ontslag door de Minister.
6. Het Ondervoorzitterschap van de Raad rouleert om de drie jaar bij een van de leden genoemd in lid 2 onder d en e.
 7. Het Voorzitterschap eindigt, onder andere indien:
 - a. de termijn als bedoeld in lid 5 is verstreken;
 - b. de overige leden bij gewone meerderheid het vertrouwen in de Voorzitter opzeggen.
 - c. de functie van directeur niet langer bekleed wordt.
 - d. de Voorzitter zich schuldig maakt aan strafbare feiten of schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.
 8. De Raad neemt besluiten bij gewone meerderheid van het aantal leden.
 9. De Raad vergadert tenminste 1 maal per maand, daartoe bijeengeroepen door of namens de Voorzitter en verder zo dikwijls tenminste 3 (drie) leden het nodig achten.
 10. De Raad zal zich doen bijstaan door een bij of krachtens staatsbesluit in te stellen wetenschappelijk technisch adviesorgaan.
 11. De Voorzitter, Ondervoorzitter en overige leden van de Raad ontvangen een vergoeding waarvan de hoogte bij staatsbesluit wordt vastgesteld.

TAAKSTELLING RAAD VAN TOEZICHT

Artikel 18

1. De Raad ondersteunt de directeur beleidsmatig in zijn functie.
2. De Raad houdt toezicht op programma's en activiteiten van NIVS.
3. De Raad geeft bij gebleken juistheid goedkeuring aan de strategische plannen en het jaarprogramma van de NIVS.
4. De Raad kan goedkeuring geven aan voorstellen van NIVS met betrekking tot technische voorschriften en wijzigingen in de vigerende levensmiddelen regelgeving.
5. Het Raad keurt het werkplan met de daarbij behorende jaarbegroting van het NIVS goed.
6. De Raad doet aanbevelingen aan de directeur, met betrekking tot:
 - a. levensmiddelen regelgeving.
 - b. technische voorschriften met betrekking tot voedselveiligheid en -kwaliteit.
 - c. beleidsoverwegingen inzake het NIVS: budget, personeelsbeheer, investeringen.
 - d. huidige en toekomstige richting van het ontwerp van het voedselveiligheids- en kwaliteitsprogramma.

7. De Raad is bevoegd zich alle gegevens te doen verstrekken welke voor de uitoefening van zijn werkzaamheden noodzakelijk zijn.

BOEKJAAR EN BALANS

Artikel 19

1. Het boekjaar valt samen met het kalenderjaar. Het eerste boekjaar loopt vanaf de instelling tot en met 31 december daaraanvolgend.

2. De directeur legt, mede met inachtneming van de Wet op de Jaarrekening, éénmaal per jaar voor het komende tijdvak van twaalf (12) maanden uiterlijk in de maand oktober aan de Raad ter goedkeuring voor een begroting met toelichting ter zake van:

- a. de exploitatie;
- b. de investeringen en
- c. de financiële verplichtingen welke in genoemd tijdvak zullen worden aangegaan; de toelichting gaat vergezeld van een financieringsoverzicht.

3. De directeur brengt elk kwartaal verslag uit aan de Raad over de realisatie van de begroting en van het financieringsoverzicht.

4. Jaarlijks wordt, na afloop van het boekjaar, door de Directeur een balans en een overzicht van baten en lasten opgemaakt, welke voor ultimo maart daaraanvolgend met een toelichting vermeldende naar welke maatstaf de roerende en onroerende zaken van het NIVS zijn gewaardeerd en het jaarverslag van de Directeur aan de Raad ter beoordeling zullen worden aangeboden.

5. De raad zal de balans en het overzicht van baten en lasten met de toelichting onderzoeken en zich daarbij doen bijstaan door een registeraccountant; de Raad brengt daaromtrent voor ultimo april een preadvies aan de Minister uit.

6. De balans en het overzicht van baten en lasten met de toelichting en de verklaring van de registeraccountant worden door de Directeur en alle raadsleden ondertekend en ter vaststelling aan de Minister aangeboden; indien de handtekening van één of meer van de functionarissen ontbreekt wordt de reden daarvan op de jaarstukken vermeld.

7. De vaststelling van de balans en het overzicht van baten en lasten door de minister strekt, tenzij uitdrukkelijk anders wordt bepaald, tot decharge van de Directeur en de Raad.

VOORSCHRIFTEN

Artikel 20

1. Bij of krachtens staatsbesluit worden voorschriften gegeven met betrekking tot:
 - a. de handelingen, zoals bedoeld in artikel 1 onder q;
 - b. het bouwen, verbouwen en exploiteren van inrichtingen zoals bedoeld in artikel 1 onder m;
 - c. de uitrustingen en transportmiddelen die ingezet worden voor het realiseren van de handelingen, zoals bedoeld in artikel 1 onder q;
 - d. het gebruik van bepaalde grondstoffen, werktuigen of voorwerpen, dat gevaarlijk geacht wordt voor de gezondheid;

2. Onverminderd het bepaalde in de Voedingsmiddelenwet 1911(G.B. 1911 no 25, geldende tekst G.B. 1953 no. 134) en andere relevante wetgeving houdende bepalingen ter voorkoming van het gebruik van en de handel in voor de gezondheid schadelijke, vervalste of uit andere hoofde ondeugdelijke levensmiddelen, kan bij of krachtens staatsbesluit het produceren, het verhandelen, het importeren of het exporteren van levensmiddelen, als bedoeld in artikel 1 onder q, aan reglementering worden onderworpen.

3. Bij of krachtens staatsbesluit kunnen de voorschriften worden aangevuld of gewijzigd.

BESTUURSRECHTELIJKE SANCTIES

BESTUURSDWANG

Artikel 21

1. Het NIVS heeft de bevoegdheid tot het doen wegnemen, beletten, verrichten en in de vorige toestand herstellen van hetgeen in strijd is met de bij of krachtens deze wet gestelde regels of met de ingevolge die regels opgelegde verplichtingen of gestelde verboden.
2. De overtreder is de kosten, verbonden aan de toepassing van lid 1, verschuldigd, tenzij de kosten redelijkerwijs niet te zijnen laste behoren te komen.

3. NIVS kan van de overtreder bij dwangbevel de ingevolge lid 2 verschuldigde kosten, verhoogd met de op de invordering vallende kosten, invorderen.
4. Het dwangbevel wordt op kosten van de overtreder bij deurwaardersexploot betekend en levert een executoriale titel op in de zin van het Tweede boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

DWANGSOM

Artikel 22

1. Indien met het oog op de betrokken overtreding passend, kan in het belang van de volksgezondheid en de kwaliteitsverzekering in de levensmiddelen- en diervoedersector NIVS bepalen, dat door de belanghebbende een last onder dwangsom zal worden verbeurd per dag dat de inrichting of het bedrijf niet overeenkomstig de voorschriften, als gesteld in deze Wet en haar uitvoeringsregelingen, in werking is.
2. Indien noodzakelijkerwijs schade aan derden hersteld moet worden door de staat, komen de kosten voor rekening van de overtreder.
3. Het bedrag van de dwangsom bedraagt ten hoogste SRD 3.000 (drieduizend Surinaamse dollar) per dag en komt toe aan NIVS. Per ministeriële beschikking kan het bedrag van de dwangsom gewijzigd worden.
4. Bij het vaststellen van de dwangsom wordt in ieder geval rekening gehouden met de ernst en de duur van de overtreding alsmede de aard en de omvang van de verplichtingen als bedoeld in 1.
5. Het bepaalde in artikel 21 leden 3 en 4 is van overeenkomstige toepassing.

BEZWAAR EN BEROEP

Artikel 23

1. Tegen een besluit genomen door of vanwege NIVS, kan binnen 30 dagen, nadat het besluit is betekend, door iedere betrokkene die door dat besluit rechtstreeks in zijn belang wordt getroffen, bezwaar worden aangetekend bij de directeur van het NIVS.
2. Het bezwaar wordt ingesteld middels een bezwaarschrift gericht aan de directeur van het NIVS behelzende ten minste de dagtekening, de naam en het adres van de indiener van het bezwaarschrift, een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar is gericht en de gronden van het bezwaar.
3. Binnen 14 (veertien) dagen nadat het bezwaarschrift door de directeur van het NIVS is ontvangen, wordt door hem ter zake het bezwaar een besluit genomen.
4. Het besluit op het bezwaarschrift is schriftelijk en wordt met redenen omkleed.

Artikel 24

1. Binnen 30 (dertig) dagen nadat door de directeur van het NIVS op het bezwaar als bedoeld in artikel 23 een besluit is genomen en aan betrokkene is betekend, kan, indien die zich niet hiermee kan verenigen, administratief beroep worden ingesteld bij de Minister.
2. Op het ingestelde administratief beroep wordt uiterlijk binnen 30 (dertig) dagen een besluit genomen, waarvan de belanghebbende uiterlijk binnen 7 (zeven) dagen schriftelijk in kennis wordt gesteld.

GEHEIMHOUDINGSPLICHT

Artikel 25

Het is degene die uit hoofde van de toepassing van deze wet of van de krachtens deze wet uitgevaardigde regelingen of genomen besluiten enige taak vervult, verboden om gegevens of inlichtingen, die op grond van deze wet zijn verstrekt of ontvangen, verder of anders gebruik te maken, daaraan verder of anders bekendheid te geven, dan voor de uitoefening van zijn taak of door deze wet geëist, tenzij het gaat om informatie die ter bescherming van de volksgezondheid openbaar gemaakt moet worden als de omstandigheden dat vereisen.

STRAFBEPALINGEN

Artikel 26

1. Overtreding van het bepaalde in artikel 25 wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en een geldboete van de derde categorie, hetzij met een van beide straffen.
2. Overtreding van het bepaalde in artikel 9 lid 2 wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren en geldboete van de vierde categorie.
3. Met hechtenis van ten hoogste twee maanden en geldboete van de tweede categorie, hetzij met een van beide straffen wordt gestraft, degene die niet voldoet aan de verplichting ingevolge artikel 9 lid 1.
4. Overtreding van de overige bij of krachtens deze wet gestelde verboden, voorschriften en verplichtingen wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een jaar en geldboete van de derde categorie, hetzij met een van beide straffen.
5. De feiten strafbaar gesteld in de leden 1 en 2 zijn misdrijven en de feiten strafbaar gesteld in de leden 3 en 4 zijn overtredingen.

Artikel 27

1. Met de opsporing van de feiten strafbaar gesteld in deze wet zijn, behalve de bij of krachtens in artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen tevens belast, de inspecteurs als bedoeld in artikel 8.
2. De in lid 1 bedoelde inspecteurs moeten worden opgeleid tot Buitengewone Agenten van Politie (BAvP).
3. De inspecteurs moeten bij hun optreden al zodanig voorzien zijn van een door het Hoofd afgegeven legitimatiebewijs, vermeldende de naam, rang en zo nodig het ambtsgebied. Dit legitimatiebewijs dient op aanvraag te worden getoond. Bij ministeriële beschikking kunnen nadere regels worden vastgesteld voor de legitimatie van deze ambtenaren.
4. De in lid 1 bedoelde ambtenaren zijn conform de artikelen 113 tot 116 en artikelen 82 tot 90 van het Wetboek van Strafvordering bevoegd tot het binnentreden van een woning en enkele bijzondere plaatsen en tot inbeslagneming.

5. Voorwerpen waarmee strafbare feiten zijn gepleegd kunnen worden verbeurd verklaard conform artikel 50 van het Wetboek van Strafrecht en TITEL VII Beklag Wetboek van Strafvordering, juncto artikel 5 Wet Economische Delicten.
6. De verkoop van in beslag genomen goederen geschiedt onder toezicht van NIVS conform artikel 82 en volgende van het Wetboek van Strafvordering.
7. Indien onder in beslag genomen voorwerpen zich goederen of zaken bevinden, welke aan bederf onderhevig zijn, kan de Procureur-Generaal toestemming verlenen om tot onmiddellijke verkoop van die goederen of zaken over te gaan.
8. De opbrengst der goederen of zaken als bedoeld in lid 6 van dit artikel wordt gestort op de rekening van het NIVS.

OVERGANGS – EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 28

1. Binnen drie jaar na de inwerkingtreding van NIVS dienen alle andere autoriteiten die een toezichthoudende taak hebben op het gebied van voedselveiligheid, deze bevoegdheden aan NIVS over te dragen.
2. Voor personeel die ingevolge lid 1 de overstap naar het NIVS dienen te maken gelden de volgende overgangsregelingen. De bij andere instituten werkzame landsdienaren en personen die geen status hebben van landsdienaar hebben het recht om binnen zes maanden een arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht met het NIVS te sluiten, welke zal ingaan op de, datum van instelling van het NIVS, in dat geval verliest betrokkene de status van landsdienaar in de zin van de Personeelswet; de rechtspositie van het personeel dat de status van landsdienaar in de zin van de Personeelswet verliest, wordt geregeld in een Collectieve, Arbeidsovereenkomst op grond waarvan de individuele arbeidsovereenkomsten met personeelsleden zullen worden gesloten.
3. Indien de in lid 2 bedoelde arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht niet of niet tijdig tot stand komt, blijft de op het moment van overgang naar het NIVS de werkzame ambtenaar of arbeidscontractant in dienst van het Ministerie belast met de zorg voor de agrarische aangelegenheden of het Ministerie belast met de volksgezondheid in Suriname; de in dit lid

bedoelde landsdienaren zullen niet langer dan drie maanden na de overgang te werk gesteld blijven bij het NIVS.

4. Voor de vaststelling van de aan het dienstverband te ontleen rechten geldt voor het personeel alsmede de directie de diensttijd doorgebracht bij de Staat als vervuld in dienst van het NIVS.
5. Op de directie en het personeel van het NIVS zijn de bepalingen van het Staatsziekenfonds en de "Ambtenarenpensioenwet 1972" van toepassing, totdat er eigen voorzieningen zijn getroffen.

Artikel 29

Vanaf het moment van inwerkingtreding van het NIVS, kan een Levensmiddelenbedrijf een beroep doen op technische ondersteuning en begeleiding van het Ministerie belast met de zorg voor de agrarische aangelegenheden en tevens toegang tot een bij Staatsbesluit in te stellen Startfonds voor agrarische doeleinden door het Ministerie belast met de zorg voor de agrarische aangelegenheden om te voldoen aan de eisen zoals vervat in de levensmiddelenwetgeving.

Artikel 30

Onverminderd de bepalingen van deze wet waarin een staatsbesluit is voorgeschreven, kunnen ter uitvoering van de in deze wet geregelde onderwerpen, nadere regels bij of krachtens staatsbesluit worden vastgesteld.

Artikel 31

1. Deze wet kan worden aangehaald als: "Wet NIVS".
2. Zij wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
3. Zij treedt in werking met ingang van de dag volgend op die van haar afkondiging.
4. Met de uitvoering van deze wet is belast de Minister van Landbouw, Veeteelt en Visserij.

Gegeven te Paramaribo, de

CHANDRIKAPERSAD SANTOKHI

**WET van,
houdende regels inzake de bescherming
van de voedselveiligheid alsmede
de oprichting van het
Nationaal Instituut voor Voedselveiligheid Suriname
(Wet NIVS 2020)**

ONTWERP

MEMORIE VAN TOELICHTING

Algemeen:

De regering van Suriname heeft besloten om over te gaan tot de oprichting van één enkele Instituut voor voedselveiligheid – het "Nationaal Instituut voor Voedselveiligheid Suriname" (NIVS) – met de intentie om de belangrijke autoriteiten voor voedselveiligheid samen te voegen en om een aantal beperkingen aan te pakken die in de loop der tijd zijn waargenomen met betrekking tot de prestaties van het voedselcontrolesysteem, in het bijzonder met betrekking tot de werking van en de coördinatie tussen de Surinaamse voedselautoriteiten.

Bestaande hiaten en uitdagingen in het voedselcontrolesysteem van Suriname, gedocumenteerd in de afgelopen periode, omvatten maar zijn niet beperkt tot:

- ❖ Verouderde wetgeving voor voedselveiligheid uit 1911.
- ❖ Weinig tot geen coördinatie tussen de bevoegde autoriteiten van Suriname die toezicht houden op de Surinaamse levensmiddelen productiesector.
- ❖ Beperkte levensmiddelen inspectie capaciteit, met name de inspectie van lokaal verwerkt voedsel.
- ❖ Beperkte levensmiddelen analyse capaciteit ter ondersteuning van regelgevende programma's voor voedsel.
- ❖ Beperkte ondersteuning en begeleiding aan de primaire productiesector en de sector van verwerkte voedingsmiddelen om de tekortkomingen waar ze tegenaan lopen in de praktijk, aan te pakken.
- ❖ Discrepancies in het toezicht met betrekking tot de wijze waarop de regelgevende functies inzake levensmiddelen werden uitgeoefend, afhankelijk van de beoogde productiesector.

Deze situatie heeft:

- ❖ bijgedragen tot de afkeur van een groot aantal Surinaamse exportproducten uit de landbouw- en levensmiddelensector op buitenlandse markten.
- ❖ invloed gehad op de mate van vertrouwen gesteld in de levensmiddelenproductie in Suriname inzake de robuustheid en integriteit van het toezicht op de levensmiddelen regelgeving van het land.
- ❖ mogelijkheden voor de ontwikkeling van de nationale landbouw- en levensmiddelensector belemmerd.

De Republiek Suriname is echter getuige geweest van succesvolle ervaringen met het aanpakken van enkele van de hierboven beschreven tekortkomingen, in een specifieke sector: de voedselsector, waar een publiek-privaat partnerschap heeft geleid tot het opnieuw instellen van regulerend toezicht op de productiesector, met inbegrip van de ontwikkeling van een efficiënte regulerende werking die is uitgerust met een specifieke inspectie- en testcapaciteit, samen met het relevante regulerende voorrecht.

De oprichting van NIVS werd besloten met het voornemen om de ervaring van Suriname in de levensmiddelensector te mobiliseren en lering te trekken uit de ervaring van andere landen die een vergelijkbare koers hebben gevolgd bij de ontwikkeling van één enkel regelgevende instantie voor voedselveiligheid.

Om deze beleidsoverwegingen te ontwikkelen is wetgeving het rechtsinstrument waarmee NIVS zou worden opgericht. Dit juridische instrument is bedoeld om het mandaat, de rechten, de reikwijdte van de interventies, het niveau van toezicht, de organisatie, de bestuursstructuur en de managementvoorwaarden van het beoogde Instituut vast te stellen.

Beleidsopties voor de reikwijdte en het niveau van toezicht op NIVS werden overwogen, rekening houdend met de volgende factoren en aanwijzingen van de Surinaamse regering:

- Streven naar één enkele levensmiddelenregelgever, belast met de verschillende levensmiddelen regelgevende functies (vaststellen van wettelijke voorschriften, inspectie, nalevingscontrole, handhaving) en ondersteunende activiteiten, zoals risicobeoordeling of onderwijs en communicatie
- Streven naar naleving van internationale goede praktijken en meer specifiek richtlijnen van de Codex Alimentarius-commissie.

Dientengevolge werd het "uitsnijden van de taken" voor NIVS uit andere mandaten, en het vaststellen van NIVS's taken en verantwoordelijkheden, op basis van die momenteel door de verschillende ministeries worden vervuld, gebaseerd op Codex's reikwijdte op het gebied van levensmiddelentoezicht.

De input van belanghebbenden die de levensmiddelen productiesector in de hele toeleveringsketen vertegenwoordigen en van wetenschappelijke- en onderzoeksinstellingen die actief zijn in de landbouw- en agrovoedingssector is meegenomen. Deze input is verkregen tijdens de consultatiesessies die zijn gehouden.

Benadrukt moet worden dat NIVS's mandaat exclusief is, d.w.z. dat geen enkele andere overheidsinstantie bij de inwerkingtreding van de wet bevoegd is om een dergelijk mandaat uit te oefenen. Dit is bedoeld om ervoor te zorgen dat er geen verwarring ontstaat in de taken en verantwoordelijkheden van de actoren die betrokken zijn bij verschillende gebieden van de bescherming van de volksgezondheid, de diergezondheid of de gezondheid van planten, waar deze kunnen worden gezien als overlappend.

Het mandaat van NIVS is dus van toepassing op na de vangst en na oogstproducten. Dit betekent dat het toezicht op de regelgeving inzake de gezondheid van planten en dieren (vóór de oogst en vóór de slacht) binnen de bevoegdheid van de bestaande instituten zou blijven, d.w.z. het Ministerie van Landbouw, Veeteelt en Visserij.

Het regelgevend beheer van activiteiten voorafgaand aan de oogst en de slacht met een aanzienlijke impact op de voedselveiligheid wordt geplaatst onder toezicht van NIVS. Dit geldt voor gewasbeschermingsmiddelen en biociden, meststoffen en diergeneesmiddelen, die voorafgaand aan de oogst en slacht worden gebruikt, toch wordt hun beheer voornamelijk bepaald door de veiligheid van het voedsel dat uit dergelijke producten voortkomt.

Het is ook belangrijk om op te merken dat de rol van de Wet NIVS is om te opereren in samenhang met andere wetgeving op het gebied van voedselveiligheid en -kwaliteit, die later verder gemoderniseerd moet worden, met de mogelijke ontwikkeling van een Surinaamse levensmiddelen wet, die zal leiden tot herziening van de vigerende Surinaamse levensmiddelen wetgeving. Deze laatste output zal worden onderworpen aan een apart proces dat door de regering van Suriname overwogen moet worden.

Het NIVS als toezichthouder Voedselveiligheid speelt een rol in de gehele voedselketen, ook wel omschreven als 'van grond tot mond' of 'van boer tot bord'. Ieder bedrijf in een voedselketen is verantwoordelijk voor de veiligheid

van de levensmiddelen die geproduceerd, geïmporteerd, verhandeld of verkocht worden aan de consument. Het NIVS zal erop toe zien dat deze bedrijven zich houden aan de wettelijke eisen voor voedselveiligheid en treedt handhavend op indien de wet niet wordt nageleefd. Het NIVS is de Competente Autoriteit die bij wet de veiligheid van voedsel en consumentenproducten bewaakt. Het NIVS draagt binnen de politiek-bestuurlijke context waarin zij opereert, een zelfstandige verantwoordelijkheid voor haar maatschappelijke taak. Vanuit die context geeft het NIVS op basis van risico-afwegingen invulling aan prioritering van de toezichtactiviteiten. Daarnaast vindt prioritering op basis van risico-reductie doelstellingen, budgettaire kaders en politiek-bestuurlijke overwegingen plaats.

De reikwijdte van het NIVS

Door de globalisering is het mogelijk geworden producten te consumeren die van over de hele wereld komen. Dit brengt verscheidene risico's met zich mee. De levensmiddelen en productiestromen dienen daarom te worden gecontroleerd. Het NIVS heeft als toezichthouder de taak om op allerlei gebieden van voedselproductie, transport en verkoop, 'van boer tot bord', toe te zien op de naleving van wet- en regelgeving om het optreden van ziektegevallen te beperken.

Het NIVS is een handhavingsorganisatie in de brede zin van het woord, dat wil zeggen van toezicht tot opsporing. In dat kader houdt het NIVS kennis-gedreven en risicogericht toezicht op de naleving van wet- en regelgeving door bedrijven en instellingen. De verantwoordelijkheid van het NIVS voor het toezicht op de voedselveiligheid strekt zich niet uit tot in de keuken van de consument. Consumenten zijn zelf verantwoordelijk voor het veilig bewaren en bereiden van voedsel.

Het NIVS houdt kennis-gedreven en risicogericht toezicht. Dat doet het NIVS met inachtneming van de beschikbare middelen in relatie tot de enorme hoeveelheid verschillende levensmiddelen en het aantal locaties waar deze worden geproduceerd, bewaard en verhandeld. Het NIVS maakt op basis van de beschikbare kennis van het nalevingsgedrag door bedrijven en de risico's van producten en productieketens duidelijke keuzes om het toezicht zo efficiënt mogelijk te houden. Het NIVS hanteert daarbij de aanpak van handhavingsregiecyclus. De handhavingsregiecyclus heeft als doel de grootste

risico's in de ketens met handhaving effectief en efficiënt aan te pakken, de informatiepositie te versterken en het toezicht te vernieuwen. Om dit doel te borgen, verbindt de handhavingsregiecyclus de sturing (strategisch niveau), de ontwikkeling (tactisch niveau) en de uitvoering (operationeel niveau) met elkaar. Op strategische niveau wordt er bepaald wat de grootste risico's zijn, waar er in de keten moet worden ingegrepen en wat het oplevert. Op tactisch niveau wordt er bepaald hoe de risico-reductie-doelstellingen het best kunnen worden bereikt, en vervolgens worden de resultaten geëvalueerd. Op operationeel niveau wordt bepaald hoe de uitvoering wordt gedaan en wordt de voortgang hiervan gemonitord.

Artikelsgewijs:

Artikel 1

Om te voorkomen dat diverse interpretaties gebruikt worden zijn in artikel 1 enkele begrippen omschreven.

Van belang is met name de definitie van het begrip levensmiddel. Daarmee wordt duidelijk gesteld welke producten allemaal aan de orde komen in deze wet. Dat vergemakkelijkt ook het vaststellen van de actoren met wie samengewerkt moet worden.

Vaststelling of een product zal worden onderworpen aan het toezicht van NIVS, is gebaseerd op de vraag of het product al dan niet beheerd wordt via het standaardiseringsproces van de Commissie van de FAO/WHO-Codex Alimentarius. Deze analyse heeft geleid tot de volgende aanbevelingen:

- ❖ een fles water moet worden beschouwd als een "voorverpakte" levensmiddel en is daarom onderworpen aan het toezicht van NIVS.
- ❖ drinkwater, d.w.z. van de Surinaamse Waterleidingmaatschappij, is onderworpen aan de richtlijnen van de Wereldgezondheidsorganisatie en niet aan de Codex-vereisten. Het zou derhalve worden uitgesloten van het toezicht van het NIVS. Het NIVS kan echter nog steeds veiligheidseisen opleggen voor water dat wordt gebruikt in levensmiddelenbedrijven (water gebruikt door/in levensmiddelenbedrijven).
- ❖ alcoholische dranken worden beschouwd als onderdeel van de definitie van levensmiddelen en worden onderworpen aan het toezicht van NIVS.
- ❖ Diervoeder voor gezelschapsdieren is uiteraard een ander product en moet daarom worden uitgesloten van het toezicht van NIVS.

- ❖ Nutraceuticals, d.w.z. werkzame bestanddelen en supplementen in een niet-voedingsvorm (doserings- of pilvorm) worden beschouwd als uitgesloten van het toezicht van NIVS.
- ❖ Bioactieve ingrediënten of functionele ingrediënten die in een voedingsvorm aanwezig zijn, zouden echter onder het toezicht van NIVS moeten vallen, met uitsluiting van gereguleerde stoffen zoals narcotica.
- ❖ De bevoegdheid om regelgeving te maken, zou ingesteld moeten worden om zo het NIVS het mandaat te geven "productclassificatie"-besluiten te nemen om haar toezicht op deze producten of het ontbreken daarvan te specificeren.

Artikel 2

Voorkomen moet worden dat zowel op nationaal als op internationaal vlak langs elkaar, erger nog tegen elkaar, wordt gewerkt. Vandaar dat in de wet is opgenomen dat de besluitvorming van NIVS is gebaseerd op internationale normen zoals de richtlijnen van de Commissie van de Codex Alimentarius (CODEX).

De Codex heeft als doel de volksgezondheid op internationaal niveau te beschermen en de eerlijkheid in de handel van voedselproducten te bevorderen. De voedselveiligheid wordt bevorderd door hiervoor op wereldniveau normen te uniformeren. Het ontwikkelen en actualiseren van regionale en wereldwijde normen, richtlijnen en aanbevelingen is dan ook de hoofdtaak van de Codex.

De Codex-normen omvatten onder andere de volgende werkterreinen: veiligheid & hygiëne, verwerking & opslag, etikettering, kwaliteit en verpakkingen.

Ook speelt de Codex Alimentarius een belangrijke rol in het wereldwijd uniformeren van de voedingsmiddelenwetgeving, met name op het gebied van de voedselveiligheid.

In het kader van de internationale samenwerking zal het NIVS onder andere samenwerken met organisaties/instituten zoals NVWA, FDA, CAHFSA en IPPC via het NPPO van Suriname.

Artikel 3

Het einddoel van een risicoanalyse is het kunnen nemen van een goed ondersteunde strategische beslissing gebaseerd op een kwalitatief of kwantitatief resultaat. Op basis van het resultaat van een risico-evaluatie (kwantitatief en kwalitatief) stelt de overheid een risicomanagement op met een communicatie naar de betrokken groepen/personen. In deze communicatie kunnen deze gegevens van de kwantitatieve risicoanalyse vervat zijn.

Het principe van risico analyse houdt drie stappen in: risicobeoordeling, risicomanagement en risico communicatie. Voor het voedselveiligheidsbeleid wordt, voordat tot maatregelen wordt overgegaan via signalering, monitoring en surveillance nagegaan of er een risico is, wat de ernst is en wat de oorzaak. Een dergelijke risico beoordeling kan de kans op crises en incidenten verkleinen.

- Risicobeoordeling is gebaseerd op het wetenschappelijk gefundeerd proces, bestaande uit vier stappen: gevareninventarisatie, gevarenkarakterisatie, blootstellingsschatting en risicokarakterisatie;
- Risicomanagement": is het van risicobeoordeling te onderscheiden proces waarin de beleidsalternatieven in overleg met de belanghebbenden tegen elkaar worden afgewogen, rekening houdende met de risicobeoordeling en andere legitieme factoren, en, zo nodig, de passende preventie- en beheersingsmaatregelen worden gekozen;
- Risicocommunicatie": is de interactieve uitwisseling van informatie en standpunten gedurende het hele risicoanalyseproces betreffende gevaren en risico's, met de risico's verband houdende factoren en risicopercepties, tussen risicobeoordelaars, risicomangers, consumenten, levensmiddelen- en diervoederbedrijven, de academische wereld en andere belanghebbenden, met inbegrip van de toelichting van de resultaten van de risicobeoordeling en de grondslag voor risicomanagementbeslissingen.

Artikel 4

Het startkapitaal van het NIVS zal bij de instelling van het NIVS, gefinancierd moeten worden uit de begroting van het Ministerie van Landbouw, Veeteelt en Visserij. Voorts bestaat het vermogen van het NIVS uit andere legaal verkregen inkomsten. Met deze inkomsten worden met name bedoeld de heffingen en keuringsrechten als bedoeld in artikel 7. Het is de bedoeling dat het NIVS financieel zelfvoorzienend wordt als instituut. Bij staatsbesluit worden met betrekking tot deze inkomsten nadere regels vastgesteld.

Artikel 5

In het algemeen gedeelte is al aangegeven dat het noodzakelijk is dat taken en bevoegdheden rakende de voedselveiligheid en kwaliteit samengebracht wordt bij een instituut, reden waarom het Nationaal Instituut voor Voedselveiligheid Suriname (NIVS) is ingesteld. Daarbij is tegelijk opgenomen de taken en bevoegdheden van het NIVS.

Deze taken bieden een duidelijk overzicht van het wettelijk voorgeschreven mandaat voor levensmiddelen en het toezicht dat door het Instituut wordt uitgeoefend.

Ter waarborging van de voedselveiligheid in het gehele land zal het NIVS, in het kader van decentralisatie, zoveel als mogelijk voedselveiligheidsprogramma's terzake moeten vaststellen en uitvoeren. Voorlichting en communicatie is tevens een belangrijk instrument om met name de consument te informeren over hun voedsel. Het NIVS verstrekt onafhankelijke informatie over alle aangelegenheden op die gebieden en verzorgt de communicatie inzake risico's.

De functie van het Instituut kan als volgt worden geformuleerd:

"Om ervoor te zorgen dat levensmiddelen die worden geproduceerd, in Suriname te koop worden aangeboden, in Suriname worden ingevoerd of worden geëxporteerd uit Suriname, voldoen aan de strengste normen op het gebied van veiligheid, hygiëne en kwaliteit, zoals redelijkerwijs haalbaar."

Het Instituut moet met name alle redelijke maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat levensmiddelen voldoen aan:

- ❖ Alle relevante wet-en regelgeving.
- ❖ De voorschriften, in voorkomend geval, van algemeen erkende beste praktijken (best practices) ter verwezenlijking van bovengenoemde doelstelling en ter bescherming van de consument tegen fraude op het gebied van voedselveiligheid.

De Codex Alimentarius schrijft het volgende over voedsel fraude:

Voedsel fraude is de opzettelijke vervalsing van voedsel voor financieel gewin. Het kan gaan om het opzettelijk vervangen, verdunnen, namaken of verkeerd voorstellen van levensmiddelen, ingrediënten of verpakkingen of zelfs om onjuiste of misleidende verklaringen over het product.

Al deze voorbeelden van fraude kunnen een negatief effect hebben op de kwaliteits- en veiligheidsaspecten van levensmiddelen. Ze kunnen ook het vertrouwen van de consument schaden en schade toebrengen aan levensmiddelenbedrijven.

Het mandaat van het NIVS omvat in dit verband de ontwikkeling van programma's ter waarborging van de voedselveiligheid, zoals Goede Agrarische Praktijken (GAP), Goede Hygiëne Praktijken (GHP) of Goede Fabricage Praktijken (GMP), of de vaststelling van criteria voor de ontwikkeling van dergelijke programma's. Dit mandaat kan alleen of in samenwerkingsverband worden uitgeoefend.

Artikel 6

Het NIVS streeft ernaar de consumenten te beschermen en eerlijke praktijken in de Surinaamse levensmiddelenhandel te waarborgen, door middel van verschillende regelgevingstaken en niet- regelgevingstaken op het gebied van levensmiddelen. Ook het continu en nauwgezet volgen van voedselveiligheidsincidenten is een prioriteit van het NIVS.

Tevens zal het NIVS gebruikmaken van nationale standaarden op het gebied van levensmiddelen zoals vastgesteld door het Surinaams Standaarden Bureau (SSB), voor zover deze van toepassing zijn.

In artikel 6 lid 2 onder e is aangegeven dat het Instituut ook verantwoordelijk is voor het leiden van voedselveiligheidsonderzoeken, al dan niet in samenwerking met andere relevante diensten, met betrekking tot locale en internationale voedselveiligheidsincidenten, met het mandaat om data en informatie te verzamelen als onderdeel van het onderzoek.

NIVS heeft de volledige bevoegdheid voor het terugroepen van levensmiddelen, d.w.z. de bevoegdheid om een producent of importeur te verplichten tot het terugroepen van een levensmiddel dat op de Surinaamse markt wordt gedistribueerd.

Deze bevoegdheid is bedoeld om NIVS de mogelijkheid te bieden een dergelijke terugroeping af te dwingen (d.w.z. het bedrijf te dwingen de terugroeping uit te voeren met de relevante opvolging van het Instituut). NIVS zou niet verplicht zijn om een rechtvaardiging te geven aan de producent/ importeur om een dergelijke terugroeping op te leggen, doch is verplicht melding te maken daarvan. De Wet geeft specifiek aan dat de bevoegdheid om de opdracht te geven tot het terugroepen van levensmiddelen de directeur van het instituut toekomt.

Artikel 7

In artikel 7 lid 2 onder f is aan het NIVS de bevoegdheid gegeven om keuringsrechten en andere heffingen te innen bij de uitvoering van de aan haar toegekende taken. De geïnde middelen zijn ten behoeve van het NIVS en mede bedoeld ter exploitatie van het instituut. Ter voorkoming van willekeur is bepaald dat de hoogte van de heffingen en keuringsrechten, alsook de wijze van inning bij of krachtens Staatsbesluit moeten worden vastgesteld.

Artikel 8

De Inspecteurs zijn gespecialiseerde, opgeleide personen (vak deskundigen) op het gebied van de voedselveiligheid. Daartoe dienen deze functionarissen een door het ministerie van Onderwijs, Wetenschap en Cultuur en het ministerie van Landbouw, Veeteelt en Visserij in-service opleiding "Voedselkeuring en kwaliteitsmanagement in de levensmiddelensector" met goed gevolg te hebben doorlopen. Deze inspecteurs zullen in de uitoefening van hun werkzaamheden worden bijgestaan door assistent-inspecteurs die eveneens de bovenvermelde in-service opleiding geheel of gedeeltelijk moeten hebben doorlopen. Het curriculum van deze opleiding zal ontwikkeld moeten worden door de terzake deskundigen van beide ministeries, alsook het NIVS en eventuele externe deskundigen. Ten aanzien van de assistent-inspecteurs moeten de ministeries van LVV en MINOWC bepalen welk gedeelte van het curriculum moet zijn doorlopen om in aanmerking te komen voor benoeming tot assistent-inspecteur.

Artikel 9

Om de inspecteurs mogelijk te maken hun werk naar behoren te verrichten, is in artikel 9 bepaald dat degenen die een inrichting of een bedrijf exploiteren, hun medewerking moeten verlenen aan de inspecteur door onder andere, toe te staan dat deze de inrichting of het bedrijf betreedt, inzage krijgt in de verplicht bij te houden documenten en bescheiden en opbergplaatsen van levensmiddelen controleert.

NIVS heeft de bevoegdheid om een exploitant van een levensmiddelenbedrijf (producent of importeur) te verplichten NIVS te voorzien van de vereiste informatie om een voedselveiligheidsincident of een terugroeping van producten te beheren, met inbegrip van, maar niet beperkt tot:

- ❖ Levensmiddelen productieregisters
- ❖ Registratie van de aanvoer van grondstoffen
- ❖ Registratie van geproduceerde levensmiddelen die zijn gedistribueerd

De exploitant van een levensmiddelenbedrijf krijgt maximaal 24 uur de tijd om dergelijke documentatie te verstrekken, op aanvraag van NIVS.

Artikel 9 lid 2 betreft handelingen door een inspecteur of assistant-inspecteur verricht of besluiten door hen genomen die in strijd zijn met de voor de besluitvorming vastgestelde voorschriften, voorwaarden of procedures.

Artikel 10 tot en met 14

De dagelijkse leiding ligt in handen van een directeur, die bijgestaan kan worden door 1 of meerdere onderdirecteuren alsook ander personeel. Hierbij wordt gedacht aan deskundigen op het gebied van onder andere human resources, financiën en wetenschappelijk onderzoek.

Artikel 15 en 16

Het is van eminent belang dat niet gesold mag worden met de kwaliteit van ons voedsel. De wetgever heeft het daarom noodzakelijk geacht de drie belangrijkste ministers op het gebied van voedselveiligheid dwingend voor te schrijven om op regelmatige basis top overleg met elkaar te voeren, voor onder andere een efficiëntere en effectieve uitvoering van de in de wet voorgeschreven bepalingen.

Artikel 17 en 18

De Raad van Toezicht moet toezicht houden op de daadwerkelijke uitvoering van de taken en beleidsdoelen van het NIVS. In het kader van transparantie en medezeggenschap zijn in deze raad naast de directeuren van de drie genoemde ministeries ook de belangrijke actoren op het gebied van voedselveiligheid opgenomen, met name de agrariërs, de fabrikanten/bedrijven en de consumenten.

Artikel 19

Artikel 19 behelst de gebruikelijke financieel-administratieve structuren en procedures die gangbaar zijn in soortgelijke organisaties. De verantwoording van de besteding van de inkomsten alsook de financiële controle geschiedt conform de vigerende wettelijke regelingen.

Artikel 20

Dit artikel dient als grondslag voor de specifieke voorschriften die nog (wettelijk) vastgelegd moeten worden. Deze voorschriften betreffen de in onder artikel 1 onder q omschreven term 'handelingen'. Gelet op de veelheid aan omschrijvingen die hieraan kan worden gegeven is het noodzakelijk specifiekere voorschriften vast te stellen. Ook de inrichtingen, plekken alwaar zich voedselveiligheidsincidenten kunnen voordoen, alsook het gebruik van grondstoffen en werktuigen, zullen onderhevig zijn aan strenge voorschriften waarmede rekening zal moeten worden gehouden.

Gelet op de dynamiek binnen de voedingsmiddelensector is in lid 3 de mogelijkheid gelaten om, onverminderd wat reeds is vastgesteld, voorschriften aan te vullen danwel te wijzigen.

Artikel 21 en 22

In het kader van de handhaving is gekozen voor zowel een strafrechtelijke als een bestuursrechtelijke handhaving. De bestuursrechtelijke sancties betreffen de bestuursdwang en dwangsom. De directeur kan voor zover de wet daarin niet voorziet, besluiten uitvaardigen ter regeling van de administratieve sancties mits die verenigbaar zijn met het doel van de wet.

Artikel 23 en 24

Degene die door een besluit door of vanwege het NIVS meent rechtstreeks in zijn belang te zijn getroffen, kan bezwaar maken bij de directeur van het NIVS. Indien betrokkene zich niet met het besluit van de directeur kan verenigen kan beroep worden aangetekend bij de Minister.

Artikel 25

In dit artikel wordt de geheimhouding geregeld van gegevens die bekend worden bij de uitoefening van taken krachtens deze wet. De geheimhoudingsplicht blijft ook gelden nadat men niet meer in dienst is, bijvoorbeeld omdat men met pensioen is gegaan of elders is gaan werken.

Artikel 26

In artikel 26 lid 1 wordt overtreding van de geheimhoudingsplicht strafbaar gesteld. In lid 2 wordt het plegen van handelingen in strijd met wettelijke regelingen door de inspecteur en assistent-inspecteur strafbaar gesteld. In lid 3 worden degenen strafbaar gesteld die hun medewerking niet verlenen aan de inspecteur om zijn werk naar behoren te verrichten. Artikel 26 lid 4 biedt de grondslag voor het opleggen van sancties bij overtredingen danwel misdrijven welke nog bij of krachtens Staatsbesluit moeten worden vastgesteld. In de uitvoeringsbesluiten zullen nadere voorschriften met betrekking tot het NIVS en de voedselveiligheid geregeld moeten worden. Overtreding van voorschriften

welke nog bepaald moeten worden hebben dan hiermee een basis waaraan een sanctie gekoppeld kan worden.

Artikel 27

Deze strafbepalingen zijn geredigeerd naar analogie van de in met name het Wetboek van Strafrecht en Wetboek van Strafvordering voorkomende bepalingen. De opsporingsbevoegdheden toegekend aan de inspecteurs vereisen dat deze functionarissen benoemd en beëdigd dienen te worden tot buitengewone agenten van politie.

In lid 7 is de mogelijkheid opgenomen om producten die in beslag genomen zijn en onderhevig zijn aan bederf, met toestemming van de Procureur- Generaal ten verkoop aan te bieden. De ratio hiervan is om de schade zo beperkt mogelijk te houden. Het zou eveneens zonde zijn om een aanzienlijk hoeveelheid levensmiddelen die geschikt zijn voor consumptie te zien vergaan. Bij verkoop van de producten als bedoeld in lid 6 is het de bedoeling dat de opbrengsten daarvan ten bate komen van het NIVS.

Alvorens tot verkoop over te gaan moet het NIVS controleren op de staat en kwaliteit van betreffende zaken en goederen. Indien niet voldaan wordt aan de voor verkoop gestelde kwaliteitseisen dient het NIVS over te gaan tot vernietiging van bedoelde goederen of zaken.

Artikel 28

In artikel 28 lid 1 is in de overgangsbepaling opgenomen dat bij het operationeel worden van het NIVS alle andere autoriteiten die een dergelijk toezicht mogelijk hebben gehad, deze bevoegdheden binnen drie (3) jaar aan het NIVS over te dragen. Binnen dit kader vallen onder andere de afdeling van het BOG en de bestuursambtenaren van het ministerie van Regionale Ontwikkeling (DC) welke belast zijn met de controle en keuringen op het gebied van voedselveiligheid. Het Viskeuringsinstituut zal eveneens ook moeten opgaan binnen het NIVS.

Artikel 29

De primaire productiesector en de sector van verwerkte voedingsmiddelen kunnen technische ondersteuning en begeleiding van het Ministerie belast met de zorg voor de agrarische aangelegenheden maar ook toegang tot het startfonds ingesteld door het Ministerie belast met de zorg voor de agrarische

aangelegenheden krijgen, om de tekortkomingen waar ze tegenaan lopen in de praktijk, aan te pakken.

Het startfonds wordt bij staatsbesluit ingesteld door het Ministerie belast met de zorg voor de agrarische aangelegenheden.

Paramaribo, 18 december 2020

De initiatiefnemers:

M. Jogi

J. Vreedzaam

R. Parmessar

G. Jordan

Ch. Dijksteel